

บทที่ 1

บทนำ

การเลี้ยงสุกรของเกษตรกรรายย่อยมักประสบปัญหาการขาดทุนจากราคาค่าอาหารสูง เพราะต้องซื้ออาหารหรือวัตถุดิบที่จะนำมาเป็นส่วนผสมในสูตรอาหาร โดยผ่านพ่อค้าคนกลางหลายต่อ อีกทั้งซื้อปริมาณน้อยในแต่ละครั้ง จึงทำให้ซื้อได้ในราคาที่แพง และสายพันธุ์สุกรที่เลี้ยงอยู่ก็มีศักยภาพต่ำได้รับอาหารไม่ถูกต้อง จึงทำให้สุกรมีคุณภาพซากไม่ดี มีมันหนา โตช้า จำนวนสุกรพันธุ์มีไม่เพียงพอ และยังมีปัญหาด้านสภาพฟาร์มที่ไม่ถูกสุขลักษณะ เป็นผลให้สุกรเกิดความเครียดมีความต้านทานโรคต่ำ จึงมีสมรรถภาพในการเจริญเติบโต และมีคุณภาพซากไม่เป็นที่ต้องการของท้องตลาดดังได้กล่าวมาแล้ว ขณะเดียวกันเกษตรกรบางรายที่ทำการปลูกถั่วเหลืองและข้าวโพด ก็มักขายได้ในราคาต่ำซึ่งเกษตรกรบางกลุ่ม เช่น ที่ อ. ปัว จ. น่าน ได้เคยพยายามช่วยเหลือตนเอง และขอการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชน เช่น โครงการนำร่องเพื่อพัฒนาเกษตรกรรายยั่งยืน แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เนื่องจากขาดความรู้และความเข้าใจในเรื่องของเทคโนโลยีการผลิตและการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งขาดการรวมกลุ่มอย่างเข้มแข็งด้วย จึงได้ขอความช่วยเหลือจากภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การแก้ปัญหาจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ แล้วหาทางปรับปรุงไปพร้อมๆ กัน ทั้งด้านพันธุกรรมสุกร การให้ความรู้ด้านการจัดการเลี้ยงดู ด้านอาหารสัตว์ การปรับใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น การทำสูตรและผลิตอาหารผสมใช้เองในกลุ่ม การรักษาสภาพแวดล้อม และการมีเชิงหมูของกลุ่มเกษตรกรเองเพื่อเช่าและจำหน่ายเนื้อสุกรราคาถูก ซึ่งการปรับปรุงเหล่านี้จะช่วยลดต้นทุนการผลิต ช่วยให้ผู้บริโภคได้ซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพในราคายุติธรรม ช่วยพัฒนาสภาพแวดล้อม อีกทั้งยังต้องวางแผนการดำเนินงานโดยให้เกษตรกรมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน เพื่อเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มเกษตรกรอันจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการผลิตสุกรแบบครบวงจรเชิงบูรณาการแบบยั่งยืนด้วย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ภายใต้โครงการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน